

Ter smukke Viser.

Den Første:

Gamle Bedstemor og Nissen.

Mel.: I et Vinhus vil jeg sige mit Farvel og lægges ned.

Na ho gamle Bedstemormi Ho va gammal her paa For. Mange Løier hun fortalte, var det sandt hun dertil svor. Aldrig kan eg daa forgløime, Naar om Bussebasser blaa, Naar om Nisserne hun talte, Som daa fantes i hver Braa.

2. Snart de da te Joli larka, Kom den Nissen blaa og graa, Vad om Mad af hvem han træste, Helst af bitte Gutter smaa. Aldrig kan eg daa forgløime Naas det stapa va te se: Nau va Luva, graa va Boksa, Styg va heile Nissen me.

3. Net i Fjella va der Nisser, Na paa Heime daa for Alt, Aldrig kan eg gløime de ho Mor mi har fortalt. Naar som de te Joli larka, Fek me være let allart, Daa kom Nissen der aa dansa, Sjølve Gubben han va svart.

4. Gangaang va de daa de hente, Nissen han ei Fente tog For ho spiste op hans Fløte, Na de daa forgjorda drog. De paa Bygde længst omtalas, Pas dig, Kjære, for den Mand, Se den stakkels Turil Kroken, Næsten sprængte henner han.

5. Ord, som Nissen te ho tala, Dei me rekti hoira sta, Kom du Turil sta me danse Tralalalalalalala! Hux, at du me Tullen dansa, Du me Tullen dansa maa. Her er Haandi mi du kjenner, Vad du ogsaa Fløten staa!

6. Stondom kan dej Rjyr i Fjosa Reint paa Halsløf kaste ne, Stondom tok dej ogsaa Løsa, var ho uti Snøen te. Stondom kom der store Skreiur, Saa man reint forfrækka blei: Folk fek taka reint afgare, Naar som de te Joli lej.

7. Gangaang var det sterke Gute'n Som for heile Heime vant, Bille prøve Nissetullen, Se, og om du sagde sant. Tol

V box 20:575

han seg en Tjæregrytte Satte den paa Ilden fram, Kom der
saa en Bjergetutul spurgte: Hæv du set mit Lam?

8. Munden stod saa heit som Døren, Læben op og
Læben ned, Tot han daa sin Tjæregrytte, Smørte den i Ga-
bet med. — Hæv du kjendt saa varm ein Supan? Na du
gamle Gubbe graa, Kom du her næste Julaste, Skal du deg
ein atter saa.

9. Dette var vel Nissens Fader, Som daa først seg
vaage af. Flau han strifans reint fra Garen, Sjavan, Sja-
van brændte Grav! Kjerringa hannams fulle svara, Borti
Fjella var inkje Saar. Hæv du brændt deg, brændt deg, Sja-
van? Sjav du de og taale saar.

10. Sea har daa aller Nissen Seg i Bygda vaaga
fram. Albrig har vært efter fræga Noget stort hell' lite Lam.
Denna varme Tjæregrytta dem i Skrække satte paa. Vil de ei
tro meg saar de reise bort te Hejme ska di sjaa.

D. Rundsens Kullene.

De norske Piger.

Mel. Blandt alle Lande i Ost og Vest.

I hele Verden, saa stor den er, De norske Piger jeg mest har
kjer. Med Klang i Munden I Offerlunden, som Freje kjer.

2. Der Odins Krone som Guldet klart I Salen spin-
ger med Hoved bart. Der Balders Tanker I Hviden banker,
Eig Bindens Fart.

3. Der Gudbruns Pande og Blomstrefind, Der Moders
Naanna og Ingborgs Sind, Der løste Lunger, Som troligt
ffjunger Kom Vennen min!

4. De Dine piger som Stjerner smaa, De Liljekuller
paa Bryttet staa Med Skal ubrættet Og Væble dækket, Kun
Vennen saa.

5. O, Vaaren yndig som Rosensval, Der toner op mel-
lem Bjerg og Dal, Hvor Gjøgen spjnger: Kuku, og ghynger I
lustig Sal.

6. Ja Himlens Stjerner som Lysets Haand, De blin-
ker nedad fra Livets Land. De hviosser rene Og vil forene
Et Trostabsbaand.

7. De ile ofte saa hurtigt frem Og stundom langt fra
sit Fædre hjem, Men Trostab siger I norske Piger: Bliv her
igjen!

8. Forlader aldrig Fers Fædreland, Men jag de Tanker
Amerikan! Hvor Striden varer Og mange Farer Jer ramme kan.

9. De sterke Kjemper med Harniff gjør, Gaar ynkeligen
i Døden, her, Der, hvor vi fødtes Og svøbtes, døbtes, Vi
være her.

10. Saa far da aldrig til fremmed Land, paa Bunden
hviler den fælste Ran. At I ei dukke, Ved Naaget sukke, Mit
Fædreland.

[Meidell, Ditzmar]

I Amerika er det godt at være.

Mel. Rio Janeiro.

I Oleana der er det godt at være!
I Norge vil jeg inte Slavelanken bære!
De—De—De—oh! Oleana!

I Oleana der faar jeg Jord for Intet,
Af Jorden voxer Kornet — og det gaar gevindt det!

Og Kornet de tarster sig selv oppaa Loven,
Imens ligger jeg og hviler mig i Koven!

Gei Markeds gang! Potesen skulde Du se Du!
Der brændes mindst en Pot af hver eneste e' Du!

Bayerstøl saa godt som han Btteborg kan brygge,
Der risler i Bækkene til Fattigmandens Hygge.

Og Lærene dom springer saa lystelig i Bække,
Dom hopper selv i Gryden og roper: dom ska dække!

Og brunstegte Grise de løber om saa flinke.
Og forespor sig høfligt om Noget vil ha' Stinke!

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

Dg Kjerne dom melker og kerner og hster
Lifjaa naturlig som Else, mi' Søster!

Dg Storstuten sjelve staar inte aa hænger,
Han banker sine Kalve, forbi de gaar og slænger!

Dg Kalvene de slagte sig hurtig og slaar sig
Dg steifer sig fortere, end man ta'r en Taar sig.

Na Gona værper Eg saa svære som Stabur,
Mens Hanen angir Tiden som et ottedags Slaguhr.

Fra Skyerne det regner med Kolerakafer;
Na Gudbevare dere vel for deilige Safer!

Na Sola hu skinner saa trofast heile Natta,
Saa atte man kan se i Mørke lifsom Natta!

Na Maanen hver Aften er fuld — det er sikkert,
Jeg ligger just aa ser paa'en med Flastra te Rikkert.

Ja to Daler Dagen de faar Du for at svire,
Dg er Du rigtig doven, saa kanste Du faar fire!

Na Kjærringa og Unger dom falder paa Rommynen,
Betaler dom ikke, saa faar dom paa Trynnen!

Kronarbeide findes ei — nei var det saa ligt da!
Jeg sad nok ikke ellerjen saa frest her aa digta!

Vi gaar i Fløielsklæder besat med Sølvknapper,
Na ryker af Merktum, som Kjærringa stapper!

Na Kjærringa maa base og stire aa stelle —
Na blir hu sint, saa banker hu sig selv — sta jeg fortælle.

Na Fiolin det speller vi Allesammen — herjan,
Na danser en Polstbans aa den er'nte lei jan!

Ja reis til Oleana, saa skal Du vel leve!
Den fattigste Stymper herovre er Grebe!

I Oleana langt heller vil jeg oere,
End længer i Norge min Slavelante bære!
De—De—De—oh! Oleana!